

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Milana Lipovského v trestnej veci vyžiadanej osoby **E. E. pre trestný čin obchodovania s ľudmi** s prítiažujúcou okolnosťou plurality poškodených podľa čl. 113 – 2, 132 – 71, 225 – 4 – 1, 225 – 4 – 2, 225 – 20 a 225 - 21 francúzskeho Trestného zákonníka, prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 23. mája 2012 v Bratislave sťažnosť vyžiadanej osoby E. E. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27. apríla 2012, sp. zn. Ntc 14/2012, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby E. E., nar. X. v Z. (Sýria), sýrskeho štátneho občana, bytom F., toho času vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby v Košiciach **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 27. apríla 2012, sp. zn. Ntc 14/2012, rozhodol tak, že podľa § 16 ods. 1, § 17 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z. o Európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len EZR) sa sýrsky štátny občan E. E. **berie do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať.**

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal E. E., prostredníctvom svojho obhajcu, sťažnosť, v ktorej uviedol, že uznesenie krajského súdu nepovažuje za správne, skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, nespáchal, vo Francúzsku bol odsúdený v neprítomnosti, a to na základe jediného dôkazu (výpovede jeho manželky). Uviedol tiež, že konaním

francúzskych orgánov bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces. Preto navrhol, aby Najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Košiciach vo svojom vyjadrení k sťažnosti vyžiadanej osoby uviedla, že túto nepovažuje za dôvodnú. Posudzovanie otázky viny vyžiadanej osoby nie je predmetom rozhodovania o väzbe v rámci konania o európskom zatýkacom rozkaze ani predmetom rozhodovania o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu, pričom justičné orgány Slovenskej republiky sú v rámci konania o európskom zatýkacom rozkaze oprávnené posudzovať len splnenie podmienok na rozhodnutie o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu podľa príslušných zákonných ustanovení. K námietke E. E., že rozhodnutie francúzskeho súdu, ktoré je podkladovým rozhodnutím európskeho zatýkacieho rozkazu, bolo vydané v jeho neprítomnosti, poukázala na záruku obsiahnutú v európskom zatýkacom rozkaze, že v prípade vydania do Francúzskej republiky, môže vyžiadaná osoba predmetné rozhodnutie napadnúť a bude opätovne súdená.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola sťažnosť podaná a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby E. E. nie je dôvodná.

Z predložených písomných materiálov vyplýva, že prokurátor Republiky pri Súde vyššej inštancie v Boulogne sur Mer európskym zatýkacím rozkazom, sp. zn. 1007700053, zo dňa 29. marca 2012 žiada o vydanie E. E. do Francúzskej republiky na výkon trestu odňatia slobody v trvaní šesť rokov uloženého v neprítomnosti rozsudkom Súdu vyššej inštancie v Boulogne sur Mer zo dňa 27. marca 2012 pre trestný čin obchodovania s ľuďmi s priťažujúcou okolnosťou plurality poškodených podľa čl. 113 – 2, 132 – 71, 225 – 4 – 1, 225 – 4 – 2, 225 – 20 a 225 - 21 francúzskeho Trestného zákonníka spáchaný na tom skutkovom základe, že

dňa 16. marca 2010 v prístave C. A. F., slovenská štátna príslušníčka ušla z autobusu pred jeho odjazdom a informovala anglickú imigračnú službu. Tvrdila, že bola unesená zo Slovenska za účelom predaja v Anglicku dvomi cestujúcimi autobusom,

V. B. a L. E., rod. M.. Vyšetovaním sa podarilo zistiť, že V. B. bola tiež poškodená, lebo súhlasila s tým, aby bola predaná v Anglicku za účelom sobáša a tiež za účelom tarifovaných (platených) sexuálnych vzťahov. L. M. priznala, že jej manžel E. E., ktorý organizoval tento obchod už dva roky ju násilím nútil jazdiť na Slovensko a hľadať ženy a privázať ich do Anglicka. Týmto spôsobom E. E. zarábal 6 000 libier sterling za každé predané dievča. Manželka sa snažila vziať vinu na seba, lebo sa bála o deti, ktoré zostali s otcom v Anglicku.

Na základe predmetného európskeho zatýkacieho rozkazu podala Krajská prokuratúra v Košiciach dňa 26. apríla 2012 pod sp. zn. 2 KPt 35/2012, návrh Krajskému súdu v Košiciach na vzatie do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať E. E. v zmysle § 17 ods. 1 zákona o EZR. Miestna príslušnosť Krajskej prokuratúry v Košiciach na vykonanie predbežného vyšetovania v tejto veci je daná skutočnosťou, že E. E. sa v súčasnosti nachádza v Ústave na výkon väzby v Košiciach na základe rozhodnutia Okresného súdu v Trebišove, sp. zn. 3T 181/2008, zo dňa 4. decembra 2011 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4 Tos 97/2011, zo dňa 20. decembra 2011 v trestnej veci vedenej na Okresnej prokuratúre v Trebišove pod sp. zn. 2 Pv 328/08, v ktorej je E. E. obvinený zo zločinu obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Rozhodnutiu o vzatí do väzby E. E. predchádzalo jeho vydanie do Slovenskej republiky zo Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska na základe európskeho zatýkacieho rozkazu Okresného súdu v Trebišove, sp. zn. 3T 181/2008, zo dňa 31. mája 2011 v tejto trestnej veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach je v súlade so zákonom a je teda správne.

V zmysle § 16 ods. 1 zákona o EZR ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetovanie.

V zmysle § 17 ods. 1 zákona o EZR ak sa vyžiadaná osoba nachádza vo väzbe v súvislosti s jej trestným stíhaním slovenskými orgánmi, alebo sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody právoplatne uloženého slovenským súdom, súd po doručení originálu európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, vezme vyžiadajú osobu do vydávacej väzby, ktorá bude spočívať.

V zmysle § 17 ods. 2 zákona o EZR ak pominú dôvody väzby alebo výkonu trestu uvedené v odseku 1, spočívanie vydávacej väzby zaniká a vyžiadaná osoba nastúpi výkon vydávacej väzby. Podľa § 17 ods. 3 zákona o EZR je na konanie podľa odseku 1 príslušný krajský súd, v ktorého obvode je vyžiadaná osoba vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody.

Námietka E. E., že predmetný skutok, pre ktorý sa žiada jeho vydanie do Francúzskej republiky, nespáchal, je z hľadiska posudzovania dôvodov vydávacej väzby irelevantná. Inštitút vydávacej väzby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze (§ 16 zákona o Európskom zatýkacom rozkaze) má iný charakter než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave prvej časti Trestného poriadku. Súd nemôže skúmať ani dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná a správnosť právnej kvalifikácie tohto činu z hľadiska práva štátu pôvodu. Z hľadiska právneho poriadku Slovenskej republiky otázku právnej kvalifikácie skúma až pri rozhodovaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 22 ods. 3 až ods. 5, a to v súvislostiach použitia § 23 zákona o EZR.

K jeho námietke, že rozhodnutie francúzskeho súdu bolo vydané v jeho neprítomnosti, možno poukázať na záruku obsiahnutú v európskom zatýkacom rozkaze, že v prípade vydania do Francúzskej republiky môže vyžiadaná osoba predmetné rozhodnutie napadnúť a bude opätovne súdená. Avšak, ako správne uviedla vo svojom vyjadrení k predmetnej sťažnosti prokurátorka krajskej prokuratúry, poskytnutie takejto záruky nie je predpokladom rozhodnutia o vzatí do vydávacej väzby; existencia takejto záruky je predmetom skúmania pri rozhodovaní o vykonaní európskeho zatýkacieho rozkazu v zmysle § 23 ods. 3 zákona o EZR.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia, preto sťažnosť vyžiadanej osoby E. E. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 23. mája 2012

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová